

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 51. Epistola Synodica ad Nomenoyum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

colloqui præsertim de quæstionibus nunc Sæculum IX.
A. C. 850.
agitatis, sed cum id mihi permissum non
fuerit, compulsus sum tibi scribere, ut te
rogarem, ne Auctoritatem S. Augustini
te vivo lædi patiaris. Prolixe deinde
probat, in quanto pretio hæc Auctoritas
in Ecclesia habeatur.

§. LI.

Epistola Synodica ad Nomenoyum.

Concilium Parisiense, (*) cujus hic men- Chro. Fon-
tan. Duch.
to. 2. p. 388.
to. 8. Conc.
p. 58.
tio facta, ex quatuor Provinciis Tu-
ronensi, Senonensi, Remensi & Rothoma-
geni congregatum erat. Venerant Epi-
scopi viginti duo, inter quos celeberrimi
adnotantur, Landranus Archiepiscopus
Turonensis hujus nominis secundus,
Successor Ursmari, qui priori Landrano
successerat, Venilo Archiepiscopus Seno-
nensis, Prudentius Episcopus Trecensis,
Agius Aurelianensis, Erchanradus Pari-
siensis, Hincmarus Archiepiscopus Re-
mensis, Pardulus Episcopus Laodunensis,
Rotadus Sueffionensis, Paulus Archiepi-
scopus Rothmagenis, & Freulfus Epi-
scopus Lexoviensis. Hi Episcopi Nome-
noyo, qui se Regem Britanniaë dicebat,
epistolam scripserunt in hunc modum:

Ii 3

Quam-

(*) In Aët. Conc. præponuntur hæc verba:
*Concilium Parisiense quod hætenus dictum est a
Baronio, Biniio, Sirmondo & aliis Turonen-
se IV.*

Sæculum IX.

A. C. 850.

Quamquam Christiani nomen geras, Christianorum tamen agri tua cupiditate vastati, Ecclesiæ aliæ destructæ, aliæ unicum Sacris ossibus concremata. Ecclesiarum Bona, quæ patrimonium pauperum sunt, illicite in tuos usus redacta, rapina, adulteria, corruptiones Virginum passim commissæ, Episcopi legitimi Sedibus propriis expulsi, & ut mitius loquamur, quia dicere nolumus fures & latrones, mercenarii introducti. Patroni nostri Beati Martini Diæcesis, ex qua vos esse negare non potestis, violata. Tandem ad cumulum malorum auxisti temeritatem, dum Vicarium Beati Petri Apostolicum, cui dedit Deus Primatum in omni orbe terrarum, sprevisisti. Cum enim ab eo postulasses, ut libro suo te insereret, & pro te Dei Clementiam exoraret, atque ille datis ad te litteris se id facturum promississet, si ipsius monitis morem gereveres, non solum nihil eorum, quæ mandaverat, fecisti, sed ne litteras quidem ipsas recepisti. Illud etiam deinde exprobrant, quod Lamberto Comiti Nannetensi in Regem Carolum rebellem faveret, & quod certos fines ab exordio Dominationis suæ a Francis inter se & Britones positos transgressus fuisset. Tandem principem hortantur ad pœnitentiam, Dei Judicium timere jubent, & nisi convertatur præmaturam mortem comminantur.

Hæc

Hæc epistola a Lupo Ferrariensi com-
posita; inter illius enim Scripta occur-
rit. Is deinde Bituricas se contulit ad
Regem Carolum, qui in illam Civitatem
mense Decembri anno octingentesimo
quadragesimo nono venerat. Pronum
est credere, eum Regi rationem de omni-
bus, quæ in Concilio acta fuerant, red-
didisse, cum Rex ex eo quæsiverit, quam
Doctrinam de Prædestinatione, de Libe-
ro Arbitrio, & Jesu Christi Redemptio-
ne ipse teneret. Lupus Regi breviter
explicavit, quid circa has Quæstiones ex
Sacra Scriptura & SS. Patribus didicisset.
At intelligens, quod suspecta esset sua
doctrina, de tribus his quæstionibus com-
posuit Tractatum, quem aliqui alteri Lu-
po Presbytero Moguntino tribuendum
putant; sed longe verisimilius ex cala-
mo Lupi Ferrariensis fluxit. Item data
ad Regem Carolum epistola eandem ma-
teriam per compendium tractavit. Tan-
dem etiam Collectionem textuum ex SS.
Patribus de his tribus quæstionibus edi-
dit.

Mense Martio exeunte anno octingen-
tesimo quinquagesimo Hincmarus datis
ad Rabanum litteris, quæcunque in cau-
sa Gotteschalci acta fuerant, retulit, ei-
que Gotteschalci Confessionem Fidei ma-
jorem cum epistola, quam ipse Hincma-
rus ad Reclusos dederat, epistolam Ra-

Sæculum IX.

A. C. 850.

ep. 84.

Chro. Fon-
tan.

ep. 128.

ep. 129.

Rabanus ad

Hincmarum.

Sæculum IX.
A. C. 850.

trami, atque Opus Prudentii misit. Rabanus excusavit, quod senectute & corporis infirmitatibus affectus, ad hæc Scripta calamo respondere non posset, sed tamen, ut Fidem suam de quæstione Prædestinationis profiteretur, Hincmaro misit duos Tractatus olim a se conscriptos, atque ad Nothingum & ad Eberardum directos. Nihilominus etiam in hac ipsa ad Hincmarum Responsoria satis prolixè de eadem materia agit, & hortatur, ut Gotteschalcum ita coerceat, ut nemini amplius vel loqui, vel scribere possit, addens, nolle se suadere, ut ei Communio præbeatur.

Sup. §. 41.

Eodem anno Ratramus Monachus Corbejensis duos libros de Prædestinatione scripsit, ut morem gereret Regi Carolo, qui sibi provinciam demandaverat colligendi Textus Patrum, & eorum Auctoritate suam opinionem muniendi. In iis distinctionem duplicis Prædestinationis Electorum & Reproborum asserit, & in fine rogat Regem, ne hujus Scripti oblivisceretur, usque dum ista quæstione ad examen vocata definitum fuerit, quid Fideles credere teneantur. Rex hos duos Ratrami Libros, & Tractatus Lupi Ferrariensis Hincmaro examinandos tradidit.

Maug. to. 1.
p. 29.